

Petra Petersen: Må jeg have lov at citere?

„Arbejderbevægelsens ledelse forhandler om tilvejebringelse af normale tilstande i byen . . . Overfor politiet bør udvises absolut imødekommenhed. Det er sammensat af gode danske mænd.“

Og videre hedder det:

„Det er derfor i alles interesse, at ingen forløbelse sker. De kan kun påføre os alle byrder og lidelser, som ikke tjener noget nyttigt formål.“

Det ærede medlem hr. Rasmus Hansen sagde i tirsdags, at det var dem, der kæmpede, der gjorde os fri, at hvis Hitler havde vundet, var Danmark ikke blevet frit. Men ifølge opråbet her betyder dog de „normale tilstande“, som man søger tilstræbt, at man ikke måtte bekæmpe tyskerne.

Det ærede medlem hr. Rasmus Hansen skriver endvidere, at politiet er sammensat „af gode danske mænd“. Mit kendskab til det daværende politi i Odense, det politi, som det ærede medlem også kendte udmærket, stemmer ikke overens med, at det var sammensat af gode danske mænd; også dér var der mange, der gik tyskernes ærinde.

Der står, at forløbelse kun kan påføre os byrder og lidelser, „som ikke tjener noget nyttigt formål“. Tjente det ikke et nyttigt formål, det, danske arbejdere bedrev i august 1943? Det kæmpede dog Danmark frit, det skaffede os den 29. august, den dag, som det ærede medlem hr. Rasmus Hansen ønsker at tage æren for. Jeg siger det her, fordi jeg synes, det skal slås fast; inden jeg overgiver dette dokument til frihedsmuseet, synes jeg, det var rart, at det høje tings medlemmer også fik lejlighed til at kende ordlyden deraf.

Må jeg til slut sige til det høje tings medlemmer, at hvis de i aften binder os til en Atlanthær sammen med vort lands tidligere bødler, så påtager de sig et stort ansvar overfor det danske folk, overfor vore børn og vore hjem, og de må vide, at tusinder og atter tusinder her i landet vil nagle dem til dette ansvar den dag, nye ulykker styrter ind over vort land.

Under denne debat er vi kommunister blevet beskyldt for at tale imod vore meninger. Må jeg for Danmarks skyld, for vore børns og vore hjemms skyld, må jeg for deres skyld, som led under krigen, og for deres, hvis hjertesår endnu ikke er lægt efter krigen, bede Dem om endnu en gang at tænke sagen igennem, inden De afgiver Deres stemme, og jeg vil i denne forbindelse gerne spørge den højtærede formand, om der er mulighed for, at vi her i aften får lejlighed til at stemme ved navneopråb.

(Kort bemærkning).

Ordføreren (Rasmus Hansen): Den fremstilling, jeg gav forleden vedrørende folkestrejken i Odense i august 1943, fastholder jeg i eet og alt, og det kan dokumenteres, at den var rigtig. Jeg har henvist til, at det ærede medlem hr. Kjærboel på nærmeste hold fulgte, hvad der foregik, og at han, og også mange andre, kan bekræfte min fremstillings rigtighed.

Da strejken begyndte, opholdt jeg mig her i København. Jeg rejste til Odense sammen med byens borgmester. Vi kom dertil i en sen nattetime, og vi fik refereret af gode danske mænd tilhørende politiet, at strejken havde antaget former, som var uholdbare, hvorfor det var nødvendigt at finde en form, som gjorde det muligt at publicere et opråb med vore navne. Tingets medlemmer kender de vilkår, der eksisterede for at kunne udsende et sådant opråb. Det er rigtigt, at der i det pågældende opråb — jeg har det ikke ved hånden — kom til at stå, at vi førte forhandlinger, men det var ikke forhandlinger med tyskerne. Den mand, som henvendte sig til os og erklærede, at det var nødvendigt at foretage noget for at hjælpe politiet, som var ude for en ganske urimelig behandling, var en mand, som måtte bøde med sit liv i en koncentrationslejr. Det drejer sig om afdøde politikommissær Frost. Hans minde omtaler det ærede medlem fru Petra Petersen på den måde, som sket er i aften. Andre udmærkede odenseanske politimænd omtalte det ærede medlem fru Petra Petersen også her fra tingets talerstol på sin egen måde. Jeg overlader til tingets medlemmer selv at danne sig et skøn over en sådan fremgangsmåde. Det er rigtigt, at der i det odenseanske politi som andre steder fandtes visse mænd, der tog uheldigt på tingene, men derfor skal hele det odenseanske politikorps ikke undgælde.

(Kort bemærkning).

Elgaard: Jeg er ked af, at den forhåbentlig sidste bemærkning, jeg skal gøre i denne debat, skal rettes til et af tingets kvindelige medlemmer. Det var det ærede medlem fru Ragnhild Andersen, der tillod sig herfra at sige, at flertalspartierne ved at stemme for det foreliggende forslag til beslutning tog medansvar for, hvad der er sket med hensyn til løsladelse af tyske krigsforbrydere. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem: dette er mere end letsindig tale — det er falsk tale.